

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמון לציין הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 116 |

פרשת בא תשפ"ג

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת בא

ואמרתם זבח פסח הוא לה' (יב, כז). בשם הרב הקדוש רבי שלמה קארלינער זצ"ל: ואמרתם זבח פסח הוא לה' - היינו כשאתם רוצים לזבוח את היצר הרע, 'פסח הוא לה'' פירוש אזי תפסחו ותקפצו אל ה'.

(בית אהרן ע"ג)

משכו וקחו לכם (יב, כא). ואיתא משכו ידכם מעבודה זרה, היינו מעבודות זרות היא הנקודה הרעה שבלב, כי הרב המפורסם הקדוש רשי"ק זצוק"ל אמר על פסוק 'שוחה עמוקה פי זרות', היינו מי שעושה הפה זר ומתועב, ואפילו מי שהוא אינו רשע ח"ו רק שהוא מרוחק מעבודה והיא זר אצלו, נקרא ג"כ רשע, וכמאמר בעל מסדר ההגדה רשע מהו אומר מה העבודה הזאת לכם, היינו שאפ"י הוא מרוחק מעבודה ואין לבו שלם בעבודת השי"י ביראה ואהבה, זהו ג"כ רשע י"י יצילנו.

(בית אהרן ע"ג)

משכו וקחו לכם צאן (יב, כא). אמרו רז"ל (מכילתא בא פ"ה) משכו ידכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן של מצוה. לכאורה הוא פלא לומר שעבדו עבודה זרה ח"ו. ושמעתי מאבי מורי בוצינא קדישא איש אלקים מוה"ר ברוך מרדכי נ"ע, כי אין הפירוש עבודה זרה ממש, אלא פון איין פרעמדע עבודה, כמו שאמרו ז"ל (בי"ב ק"י) הלשון "עבודה שהיא זרה לו", ופירוש דבריו נראה לומר על שני אופנים: האחד - ידוע כי דיים רומזים לחסד וגבורה, היינו אהבה ויראה. והו משכו ידכם מעבודה זרה - שלא תהיו משוקעים בהאור גשמיים, שזה בחינת עבודה זרה, ואז וקחו לכם צאן של מצוה - תוכלו לקבל קדושת המצוה. והו שאמר הכתוב (תהלים קיד, ב) "שאו ידכם קודש וברכו את ה'". עוד יש לפרש על פי מה שפירשו בספרים הקדושים על מאמר המגיד מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, כי עבודתם היה בדרך זרה, כמו יעקב שבמקלות קיים מצות תפילין כידוע. והו הפירוש גם כאן - משכו ידכם מעבודה זרה היינו בדרך זרה כנ"ל, רק קחו לכם צאן של מצוה, תקיימו המצוה כפשוטה. כן נראה לפי עניינת דעת לפי דברי אבי זי"ע.

(דברי שלום - קוידניב)

משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם (יב, כא). מחז"ל במכילתא משכו ידכם מעבודה זרה. היינו מעבודה שהיא זרה לכם, רק מן השפה ולחוץ, וקחו לכ"ם, אותיות מל"ך, למשפחותיכם, היינו שתתחברו יחד בעבודת השם באהבת השם ובאהבת חברים.

(הרה"ק ר"מ מקוברין זצוק"ל - אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

מחשבה

עיקר התשובה הוא המחשבה, היינו לטהר מחשבותיו מכל ענייני איסור וטומאה וגשמיות, ולקשר מחשבתו רק לטוב, ובזה יתקן הכל.

(בית אהרן קלג, ב)

עיטורי קדוש

עשיות טובות, כמאמר רז"ל (קידושין מ). מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה (ע"פ בית אהרן כ"ד); אך בתנאי שהמחשבה תעשה פרי ולא תהיה רק בדרך העברה בעלמא לזמן מועט, וזאת על ידי שיקבע המחשבה במוחו ולבו ביראת השם ובאהבת השם ובכל דבר השייך לעבודת ה' (ע"פ ב"א לט.).

סגולה לטהרת המחשבה

משבאנו לכלל זה כי עיקר התשובה לטהר המחשבה, יש לשאול כי הנה אין אדם אשר אין עולים לו במחשבתו לפעמים הרהורים רעים, ואמת שזאת היא העבודה לדחות הרהורים מעלינו, אך עלינו למצוא עצות בכדי לשמור את המחשבה בטהרתה. בספרים הק' מובאים הרבה עצות וסגולות על כך, נציג כמה מהם ואידך זיל גמור הכלל הראשון: ההתרחקות מעצבות ומרה שחורה ולהיות רק בשמחה, 'מחשבה' אותיות 'בשמחה', כלומר על ידי השמחה שומרים על המחשבה והמוח נעשה מזוכך. וכן היגיעה בתורה בעמקות ובעיון מועילה לטהרת המחשבה. כך גם שמירת הלשון והדיבור, ושמירת העינים, התחזקות באמונה שאין עוד מלבדו ושהקב"ה ממלא ומסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה. והדברים שמועילים בדרך סגולית: אמירת "אביי הוה מסדר סדר המערכה", ואמירת שירת הים בכונה (שם קנט, ב).

טהרת המחשבה הוא תשובה

תחילתו של תהליך התשובה הוא במחשבת תשובה שהאדם מהרהר בלבו לשוב מדרכו הרעה, כדברי הגמ' במסכת קידושין (מ"ט): "המקדש את האשה על מנת שאני צדיק, אפילו רשע גמור מקודשת, שמא הרהר תשובה בדעתו". ומשלב זה ואילך נכנסים לתהליך התשובה - עזיבת החטא וכולי. ומכאן הכלל הידוע "עיקר התשובה הוא המחשבה". רבינו מוסיף בזה רובד נוסף ועמוק יותר, שעיקר מהותה של התשובה אינה פשוט במעשים הרעים ולהחליט במחשבתו לטור מהם, אלא מהותה הוא טיהור המחשבה, שלא יחשוב על עניינים אסורים וטמאים ודברים גשמיים, אלא, אדרבה יחשוב במחשבתו רק דברים קדושים ורוחניים. על ידי כך יתקן את העבר ויגרום שבעתיד לא יבוא לידי חטא.

ההסבר לכך, כי המחשבה מושלת הן על העשייה והן על הדיבור, לכך המחשבה היא שורש החטא, כי סוף מעשה במחשבה תחילה ולולא המחשבה לא היה נגרם החטא, ואילו אם חטא ללא מחשבה הרי הוא שוגג או אונס. נמצינו למדים, שבתיקון המחשבה הוא מתקן את שורש הפגם, ולכך נהיה מתוקן הן עשייה והן דיבור לא טוב (ע"פ בית אהרן שם).

מחשבה טובה, כיצד?

ומכאן נבוא לחלק השני והיינו "לקשר מחשבתו לטוב". הנה כשיש לאדם מחשבות טובות הדבר מביאו לידי

בלודמיר כל יהודי מוזמן, בכל שעה, כל השנה!

שערי 'הכנסת אורחים - לודמיר' פתוחים בפניכם
ברציפות, כל השנה ללא הפסק.

לתיאום ופרטים נוספים
חייגו ל'מרכז לודמיר':
02-5435660

ארוחות מסודרות
לקבוצות

שתיה חמה
וכיבוד קל

מקוה טהרה
מהודר

בית הכנסת
לתורה ולתפילה

חדרי אירוח
נחים ומאובזרים

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

כולם ניסים, אין בהם טבע

הנה אצל אדם חומרי בעל גבולות, אכן קיים הבל בין דבר קטן לגדול, כי אם תהיה לו חתיכת זהב יקרת ערך, הרי שישמרנה ויצרנה בכל כוחו, ומאידך כאשר תהיה זו חתיכה של כסף, אמנם גם אותה ינטור מאוד, אלא שלא תהיה זו כשמירה של זהב... ובפרט כאשר תהיה החתיכה של נחושת, הרי בוודאי לא תדמה ההשגחה של האדם לשמרה כמו שישמור זו של זהב. וקל וחומר בן בנו של קל וחומר אם תהיה בידו חתיכת קש נטולת כל שווי - שכלל לא יטריח עצמו לשמור עליה...

זאת היא מידתו של בשר ודם. אולם לא כן היא מידתו של הבורא יתברך, שהלא כל העולם שברא אינו חשוב לפניו מאום. ואעפ"כ הרי הוא עומד ושומר בכל רגע על כל העולם, תבל ויושבי בה. אם כן הרי שאין לפניו יתברך שום הבל בין דבר קטן לגדול, שהרי לפי גדלותו של הבורא יתברך שאין ערוך לה, גם כל העולם כולו לקטן ייחשב, ועם כל זאת הוא משגיח עליו ומהווה אותו בכל רגע, אם כן, נמצא שהוא משגיח על כל פרט ופרט ויהא זה הקטן שבקטנים...

ההבנה הבהירה הייתה בראשו של החסיד: אם כן, מי שאינו מאמין שהבורא יתברך משגיח על כל קש באופן פרטי וקובע את מעשיו וקורותיו, הרי הוא כמי שנותן ח"ו קצבה לגדולותו יתברך. ואם כן, באמת לאיפקורס' ייחשב, כפי שאמר הרבי הקדוש...

הבין היטב החסיד את הדברים והשריש עמוק בליבו את האמונה התמה כי הכל בלי יוצא וכל הכלל בהנהגתו והשגחת האלקים, ואז, בשמחה עצומה רץ לעבר חברו לספר לו על הבנתו הכבירה. אלא שמשם באותו רגע הוא רואה שחברו רץ גם הוא לקראתו, וגם הוא בשורה בפיו - גם הוא זכה ממש זה עתה להעמיק ולהבין את האמונה הנכונה בבורא יתברך, ממש כפי שעלה בלב ידידו.

עודם משתוממים ונרגשים, יצא לקראתם הרבי הקדוש ופניו מאירים, והחל מקרבם בחיבה יתרה.

הבינו החסידים כי הרבי הקדוש פעל לפני הקב"ה, שתיכנס במחשבתם האמונה הבהירה ותאיר את עיניהם ואת לבם.

- - -

פרשת השבוע פרשת בא, היא פרשת האמונה בהשגחתו הפרטית של הקב"ה. הרבי הקדוש בעל 'בית אהרן' מקארלין זיע"א, חזר וביקש שוב ושוב מצאן מרעיתו בכל שנה בהגיע פרשת בא, שילמדו את דברי הרמב"ן היסודיים בסוף הפרשה אודות יסודות האמונה, על השגחת הבורא יתברך הפרטית על כל ברואי. לפנינו חלק מתוך אריכות דבריו: "... ומון הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם..."

בהמשך הדברים מתייחס הרמב"ן לפנינו הרמת הקול בתפילה, ויש אומרים שעל זה מושתת דרך קארלין להתפלל בצעקות ובקול רם. זה לשונו: "וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו וידו לאל שבראם והמציאם, ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בירוותך אנחנו. וזו כוונתם במה שאמרו ז"ל (ירושלמי תענית פ"ב ה"א) 'ויקראו אל אלהים בחזקה' (יונה ג, ח), מכאן אתה למד שתפלה צריכה קול..."

האחול (במחנה בנינו) ועינו של הדיין השרף מסטייליס זיע"א

הסתלקותו של מורם ורבים עמוד האש אשר לפני המחנה, נפלה כחורבן ביום חג. בפתע פתאום נותרו לבדם שני התלמידים הנעלים שקשורים היו בעבותות אל רבים מורם בכל ליבם ונפשם, ועתה הם מוטלים ללא רועה.

שירכו שני המבקשים את רגליהם והגיעו אל סטרעליסק, המערב-אוקראינית, אל חצרו של רבי אורי, תלמידו הקרוב של מרן רבי שלמה מקארלין זיע"א, מפיו אנו חיים, כמו בחיות.

נכנסו הם בלאט ובחרדת קודש אל הקודש פנימה, וביקשו מרבי אורי: "חפצים אנו לזכות לחסות בצלו הטהור של כבוד מורנו, ולזכות לקשר נפשינו בשורש נשמתו."

נתן השרף בשניים מבט בוחן ושאל:

"האם מאמינים אתם כי הבורא יתברך מנהיג את העולם כולו ומשגיח עליו בכל רגע בפרטיות?"

"בוודאי!" ענו שני החסידים כאחד, ובליבם תהו מה רוצה מהם הרבי.

קם רבי אורי מכסאו ופנה אל החלון, הסיט את הוילון והצביע החוצה אל הרחוב.

עגלת משא גדולה נשקפה לעיני החסידים, נהוגה בידי גוי ערל. על העגלה היו עמרים גבוהים ונישאים של בר ותבן. קפצה העגלה והיטלטה כהוגן במשעול, ולאורך כל מסלולה נשרו ממנה פיסות קש, לפה ולשם.

שאל הרבי:

"האם תאמינו שכל פיסת קש קטנה השוכבת בעגלה, זו למעלה מזו וזו תחת חברתה - הכל נגזר מאת הבורא יתברך מששת ימי בראשית, כל קש היכן יהיה מקומו המדויק?"

"האם מאמינים אתם כי גם כל אותם הקשים אשר נושרים תוך כדי נסיעת העגלה על אם הדרך, זה בכה וזה בכה - הכל הוא תכלית הנצחה מאת ה' יתברך, שפיסת הקש הקטנה תנוח ותיפול במקומה המדויק, ולא חרוק מכך אפילו כמלוא נימה, וגם כי תגיע רוח ותנשוב על כל אותם קשים הנושרים ותעביר אותם הלאה מכאן - גם זה מדוקדק מאת הקב"ה בהשגחה פרטית היכן יהיה מקומם ומנוחתם?"

דוממים ניצבו החסידים והתבוננו בליבם האם כן היא מחשבתם ואמונתם, ואחר כך השיבו כאחד:

"לא רבינו. איננו עדיין במדרגה זו, להאמין שכל כך היא פרטית ומדוקדקת השגחת הבורא. כי מה איכפת לו לקב"ה אם חתיכת הקש מונחת כאן או במקום אחר..."

שמע השרף את דבריהם ופתח בצעקה רמה:

"אפקורס! צאו את ביתי מהר!!! הרי כפירה ממש בפיכם במציאות הבורא הממלא כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה!" - - -

שבורים ורוצצים, ובוכים מאין הפוגות יצאו התלמידים את ביתו של הרבי. לבם שבור היה מנוזפת הרבי הקדוש, אשר כינה אותם 'אפקורסים' וסירב לקבלם.

כל אחד פנה לקרן זווית אחרת, והיו השניים מתחננים על נפשם ומבקשים מאת הבורא,

שירחם עליהם ויאיר את עיניהם ואת לבבם.

והנה אחד החסידים בעודו יושב בדד חושב

בגדלות הבורא יתברך, עלתה במחשבתו

מחשבה נפלאה ועצומה:

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

לודמיר מחפה לכם 'הכנסת אורחים לודמיר' מזמינה את כל הדבקים בתורת רבינו הקדוש רבי שלמה זיע"א, לבוא להשתטח על ציונו הקדוש בלודמיר. זאת לאחר המסע הייחודי שהתקיים לפני כשבועיים ואשר נחל ב"ה הצלחה מרובה, כשהחבריה הקבוצה אינם פוסקים להלל ולשבח את הקב"ה על הזכייה הגדולה שהייתה להם לשהות בציון הקדוש בלודמיר, להשתטח על ציון רבינו כמו בחיים חיותו' בהתעוררות גדולה של מעמקי הנשמה, זאת מלבד הצד הגשמי שלא נפקד, באירוח נעים ומרגיע של 'בית הכנסת אורחים לודמיר' הידועים ברמת האירוח הגבוהה המשיבה את הנפש, בארוחות מזינות ומשובחות, ובחדרים נעימים לשהייה מרחיבי דעת ולב במיטב הנוחות האפשריות. בית הכנסת אורחים לודמיר יוצא אפוא בקריאה של חיבה: בואו וטעמו מהאור כי טוב הגנוז בלודמיר! לפרטים וליצירת קשר: 02-5435660

ילדי רבנו שלמה

חידת השבוע

חידה: באיזה אופן קיים יעקב אבינו ע"ה מצות תפלין?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחייג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגורל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת בשלח

הזוכה בהגרלה לפרשת שמות: ישקר בעריש וייס, מונסי ג'ו יורק

אוצרות ומשגים

לאכול במתינות

הימים. וכשמברך הברכות על נטילת ידים ו'המוציא' בברכה במתינות, ויכון שוב כי הברכות הם רצון וצווי ה'. ויכון בברכה 'המוציא לחם מן הארץ' - כי הקב"ה הוא זה שהצמיח ונתן לנו הלחם. ואחר כך יאכל במתינות ולא ברעבתנות, ויכון שהוא אוכל בכדי שיהיה לו הכח הנכון לעבודת ה'. ובסיום אכילתו יברך ברכת המזון גם כן בסבלנות, ויכון שוב כי זאת מצות ה'. ואם ינהג כך - יחשב שלחנו כמזבח, ויכפרו כל עונותיו. קלנו ילדי רבנו שלמה היקרים, נשתדל להתחזק לאכל ולברך כראוי, ונזכה להתעלות מעלה מעלה!

ילדים חביבים! קהמשך לך דברינו במדור זה אודות כוחו הגדול של רבנו שלמה, לתקן הניצוצות ולתקן בלב תפלתו עולם ומלואו, וקממשך למה שהבאנו כמה הדרכות מפי רבותינו הקדושים על האכילה הנכונה ביראת שמים - נביא קעת את הדרכת קדשו של רבי אורי מסטרעליסק, מגדולי תלמידי רבנו שלמה, בענין האכילה, וזו תמצית דבריו: ישוקי ישוב הדעת בעת אכילתו, שישב את דעתו, ולא במהירות. כשנוטל ידיו לא יעשה במהירות כמצות אנשים מלמדה, אלא יכון קנה פשוטה כי קעת עושה מצות הבורא יתברך שצוה לטל